

הנדרלת ביותר בישראל

תשבץ העולם הזה 1195

מחבר תשבץ זה, יואב אדמוני בן ה-23, הוא יליד רחובות. יואב הוא בחור צנוע, היות ובמכתבו המצורף לתשבץ, לא צרף כל פרט על עצמו מלבד ה"שאלה" האם הסקוטים לובשים תח-תוניות מעומלנות? אנו משוכנעים שמי שיפתור את התשבץ, יידע את התשובה. לנערות שהתמונה מצאה חן בעיניהן נגלה רק כי יואב הוא רווק. מי שרוצה להתקשר עמו, תחבר תש-בץ, תצרף תמונה, חברות בין שני מחברי תשבצים עלולה להזכיר איר-גון מפורסם — את אגודת הסופרים.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40	41	42	43	44	45	46	47	48	49	50	51	52	53	54	55	56	57	58	59	60	61	62	63	64	65	66	67	68	69	70	71	72	73	74	75	76	77	78	79	80	81	82	83	84	85	86	87	88	89	90	91	92	93	94	95	96	97	98	99	100
---	---	---	---	---	---	---	---	---	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	-----

לת בריאותי (21) ענו. (23) אבא אבן, 5-משל. (24) הכה. (26) בו נאגרים מים. (28) יתר. (29) הוון הראשון. (31) שם של מדינה שהוא גם שמו של אבי יוסף. (32) תבואה. (35) ישן. (37) אצל הערבים, האב מקבלו בעת נשואי בתו. (38) ריקור. (40) רעל. (41) בן, בארמית. (43) משמש קניות. (45) משחק קלפים. (46) שם נערה. (47) קבור בהר הרצל. (49) שיר ל. (52) בחור... (54) נזכר ל-עיל. (56) יופי. (58) מילת סרוב.

ה משתמשים המעשנים. (46) מרכבה. (48) גריש. (50) אב. (51) נעו לקצב הפגנינה. (52) תינוק בעת היוולדו. (55) מל. (57) שר. (59) איש מלא הוטר. (59) אותו הרגה יהוה ית. (60) ישוב בדרך לירושלים. (61) מאונך. (1) כל הנערות. (2) מערך כלים בלע"ל. (3) מין שרץ. (5) מירת חשמל. (6) דם החי על חשבון אחרים. (7) חיטה ושער ית. (8) מפעל המרממה. (9) תל קסו. (12) רס. (15) נאסף. (16) נמלא. (18) מקום הילר

במדינה

העם

תזכורת חיה

ממרחבי העולם הגיעו השבוע מדינאים ומדענים לישראל. המטרה המוצהרת: אחד מאותם הכינוסים הרבים שערכם המדעי מפוקפק, אך ערכם הפסיכולוגי רב. בשביל ממשלת ישראל, היה זה הישג חשוב. עצם כואם של אישי-ציבור חשובים, בני עמים רבים וביחוד בני העמים השחר מים והשחורים, מהנה נצחון הפגנתי מול מאמצי הכיתור והבידור של ארצות-ערב. אפילו אין הפגנה כזאת יכולה לשנות עובדות פוליטיות יסודיות, הרי יש בה ערך מבחינת המוראל.

אך יתכן כי חשובה יותר מכל השפעה אחרת של כינוס זה: הוא עוזר להביא ל-תודעת האזרח הישראלי עצמו את קיומה של אפריקה-אסיה, דו-היבשת האדירה של העמים הקולוניאליים מאתמול, העומדים ל-הפוך לגוש שלישי ומכריע בעולם של מחר. במדינה בה דוגלים עדיין רבים באשליה שכדאי להיות זנב של אירופה, מהחיים באי כינוס רחובות (ראה עמודים 67) תזכורת חיה כי העולם משתנה — וכי ישראל חייבת להשתנות יחד עמו.

שיטת הבחירות

פירצה קוראת למפא"י

מאז השליך העולם הזה את קריאת-התגר שלו לעבר עסקני המפלגות, נמוגה בהדרגה האדישות והתבוסתנות בהן התייחסו עד כה לפעולה הנמרצת של מפא"י לשינוי שיטת הבחירות.

בכמה מפלגות החלה תמורה פנימית, כי אשר חוגים שתמכו עד כה בשינוי השיטה החלו משנים את עמדתם. פעולתו של ח"כ חרות, יוסף שופמן, המנסה להקים בכנסת קואליציה כלל-מפלגתית נגד השינוי, הת-קדמה אף היא תחת לחץ דעת-הקהל.

אולם רוב העסקנים טרם הסיקו את הלקח עד תומו. כל אחד מהם רצה להר-ויה משהו, לשנות "רק במקצת" את ה-שיטה הקיימת — לטובת האינטרס של מפלגתו. כך החלה מפ"ם מנהלת תעמולה להעלות אחורי-החסימה תוך השארת השיטה הנוכחית על כנה — כדי לחסום את ה-דרך בפני מפלגות חדשות.

לוטה יותר בערפל מעמדת רוב עמיתיו היתה עמדת ח"כ הצ"ח, יוסף סרלין, ש-למרות שילדו במאבק הפנים-מפלגתי עוד יש לו השפעה רבה. סרלין דוגל בשיטה חדשה, המהנה מעין פשרה בין שתי ה-שיטות הריבויות — שיטה איורית-רובנית. **השבוע נתן סרלין את הראיון הבא לכתב "העולם הזה":**

מר סרלין, מה דעתך על שיטת הבחירות הנוכחית?

אתה יודע מה זה אלטע זאכען? מדוע אתה מתנגד לה?

השיטה הנוכחית היא מהשיטות הרבות הקיימות בעולם. היא יכולה להיות טובה בשביל ארץ מסוימת, ורעה בשביל אחרת. איני מסמפט את הבחירות הקיימות בישראל, כי לדעתי אינן מתאימות לנו. דחקא משום שהן מסייעות לנטיית פסיכולוגיות ולאומיות שאינן מתלהב מהן — הפיצול המופרז.

האם אתה בעד בחירות אזוריות-רובניות? חס וחלילה! אני חושב את השיטה האור-ריתרובנית לעוד יותר גרועה מהשיטה הנוכחית — לגבי התנאים הספציפיים אצלנו.

מדוע?

איני גורס קפיצה מקיצוניות אחת לשניה. כיום כל הארץ הניה איזור אחד. הצעת מפא"י פירושה — 120 איזורים. זה רע, אם נקח בחשבון את ממדיה של מדינתנו הקטנטונה, ואת המיבנה של האוכלוסיה. באנגליה, בכל איזור כזה 30-70 אלף בוח-רים. אצלנו היו בקושי 10 אלפים. תצטרך לחלק אפילו את רחובות באופן מלאכותי. הסכנה הגדולה היא איך מחולקים איזורי-הקלפי. איני סבור שהשיטה המוצעת עליידי מפא"י תביא למשטר דו-מפלגתי. אבל אפשר לצמצם את מספר המפלגות.

אפשר או כדאי?

על כדאיות אין מה לדבר. אך גם אפ-שר, בעתיד הנראה לעין אי-אפשר להולל במפלגה דתית בישראל, בין אם מסכים אני לכך או לא. אבל אין כל צורך, למשל, בשתי מפלגות דתיות, בשלוש מפל-גות סוציאליסטיות ובשלוש מפלגות, נגיד, אנטי-סוציאליסטיות, כגון חרות, הצ"ח ו-הפרוגרסיבים.

לעומת זאת, אפשר להקים שלושה רי-כוזים: אחד סוציאליסטי, אחד אנטי-סוציא-

ליסטי ואחד דתי. את זה אפשר לבצע. אך לאור הצעת מפא"י, מה כדאי לשרף? אם אעמוד בפני הברירה: לשמור על השיטה הקיימת או לבחור בשיטה האזורית רובנית, אעדיף את השיטה הקיימת. ואם לא — אעדיף את השיטה האזורית-יחסית, ש-זכתה בציבור לשם "תכנית סרלין".

האם יש לשיטה זו סיכוי להתקבל?

במידה שלמפא"י לא יהיה רוב בעת הצעתה... לפי החלטת מוסדות מפלגתנו, לא נתמך בהצעת-מפא"י.

איש מכנס לא?

יש החלטה מטעם מוסדותינו. כמובן שמה שהעולם הזה אמר, על מיליון לירות שהציעו לחבר כנסת תמורת הצבעה, זה משהו אחר. מיליון זה פיתוי גדול מאוד. בסופו של דבר, הברירה בפני מפא"י תהיה השארת השיטה הקיימת, או תמיכה בשיטה שלנו, שיטת סרלין.

מר סרלין, האם אתה מוכן להצטרף ל-וועד הציבורי שנחלש נגד השינוי המוצע? אני מוכן להשתתף בוועד בעד — לא בוועד נגד.

בעד מה?

בעד ההצעה שלי.

אינך גורס שיש צורך בליכוד?

אני גורס ליכוד בעד, לא נגד.

בעד מה?

בעד השיטה המוצעת עליידינו.

ואם איש לא יצטרף להצעתכם?

(תנועת יריים של רמיון וחוסר-אונים). איך יכולה מפא"י להעביר את הצעתה, לדעתך?

העולם הזה אמר את זה. בכנסת המצב הוא שיש למפא"י ולגורריות 52 קולות. יחד עם ערביה — 55. אבל אם מפא"י תביא את הצעתנו, היא יכולה להניח, בדרך הטבע, שנצביע בעדה.

ובכן, האם תתמכו בהצעה זו?

במפלגתנו לא הוחלט מה לעשות במקרה כזה. אנכי, זוהי לא סתם סברה. היו רגעים בהם הציעו אנשי-מפא"י מסוימים, ביגוי ואחרים, שהם מוכנים לתמוך בשיטתנו — כדרך מעבר, לפחות, לשיטתם. אז נתגבשה בחוגים חשובים של מפלגתנו הדעה שגם במקרה שמפא"י תהיה מוכנה לתמוך, בכני-סת, בשיטה שלנו — ספק אם מותר לנו לתת את קולותינו להעברת רפורמה כזאת בקולות מפא"י. קולות ערביים שספק אם הם חופשיים (אם כי איני פוסל אותם כערבים אלא כגוררים) ובקולות אג"י.

מכאן הדעה המתקבלת בחוגים חשובים של מפלגתנו, שבמקרה כזה חייבים הצי-כח לתת את קולותיהם רק בעד מישאל-עם החוקר את דעת הקהל על שיטת-הבחירות המוצעת עליידינו.

פירצה קטנה תספיק. אולם סרלין, ורבים מעמיתיו, לא לקחו בחשבון שיקול פשוט אחד: שברגע שמישהו יתן יד אמי-לשינוי הקל ביותר בשיטת-הבחירות הקיי-מה, תתהווה פירצה אשר דרכה יפרצו כו-חות מפא"י קדימה. ואם יתקבל העקרון של מישאל-עם, איך יצמידו סרלין בפני אורחי ישראל את דרישתו שיותר להם להביע דעה רק על הצעתו שלו, אך שאסור להם להביע דעה על הצעת בן-גוריון?

מפלגות

בשורה ותכסים

כאשר שר האוצר, לוי אשכול, העלה את תוכנית התיישבות חבל הכשרוני, דרום-מזרחית לבאר-שבע, עליידי נוער חלוצי שיגויים בעיקר בין צעירי מפא"י, היתה זו, בצעם, אחת הדרכים הרבות בהן מש-תמש השר להגדלת התקציב ההולך ומתנפח. אולם ההצעה שעתידיה להתגשם חלקית — אם תתקבל עליידי הממשלה — לא לפני 1963, עוררה תגובות בלתי-צפויות בקרב מפא"י, בה מתרוצצות לפחות שתי קבוצות עסקנים הדוהרות לעמדות-המפתח הארגו-ניות על סוס הנוער, שדרשו במפגיע דיון במרכז המפלגה על בעיות הנוער במפא"י. מניעי הקבוצות היו מגוונים: בעוד ש-העסקנים המכונים "הצעירים המקצועיים", ו-בראשם שמעון פרס (37) ומשה דיין (45), ראו הזדמנות נאותה להעביר החלטה ה-קוראת להקמת חטיבה כלל-ארצית של נוער מפא"י — דבר שהיה היפכם לדיק-טאטוריים של ריכוזי הנוער במפלגה — תבעו העסקנים הצעירים באמת דיון מסי-בות אחרות לגמרי.

(המשך בעמוד 6)

• התוכנית קוראת להקמת מרכז עירוני חקלאי, בו יוכלו המתישבים לעסוק גם בפרנסות עירוניות, להשקיע הון במסחר, תעשייה ומלאכה.